

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Arbitraal vonnis van 25 april 2014

Kenmerk: 13/45

Het Scheidsgerecht, samengesteld als volgt:

mr. H.F.M. Hofhuis, wonende te Den Haag, voorzitter,

H. Luik MHA, wonende te Haarlem,

dr. H.P. Sleeboom, wonende te Den Haag,

bijgestaan door mr. J.A.I. Wendt, griffier,

heeft het navolgende vonnis gewezen

inzake:

drs. A.,

wonende te Z.,

eiser,

gemachtigde: mr. J.J.W. van Mens,

tegen:

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid

B.,

gevestigd te Z.,

verweerster,

gemachtigde: mr. C.W.M. Verberne.

Partijen worden hierna aangeduid als eiser en verweerster.

1. De procedure

- 1.1 Eiser heeft met een brief van 25 november 2013 (met één nagezonden bijlage) deze procedure aanhangig gemaakt. Op 20 december 2013 heeft hij de memorie van eis ingezonden. Hij heeft daarbij het Scheidsgerecht verzocht verweerster te veroordelen tot betaling van
- (1) bedragen van € 1.102.500,- en € 385.000,- ter zake van gedeerde (toekomstige) inkomsten in Z. respectievelijk Y. en
 - (2) een bedrag van € 15.000 wegens immateriële schadevergoeding, een en ander met veroordeling in de kosten van het geding met inbegrip van de kosten van rechtsbijstand. Bij de memorie van eis zijn producties gevoegd, die zijn genummerd als 1-30.
- 1.2 Verweerster heeft met een memorie van antwoord, gedateerd 14 februari 2014, geconcludeerd tot afwijzing van de vorderingen van eiser met veroordeling in de

kosten van de procedure. Bij de memorie van antwoord zijn producties gevoegd (genummerd 1-16).

- 1.3 Met een brief van 24 maart 2014 heeft de gemachtigde van eiser een viertal nadere producties ingezonden (genummerd 31 - 34). Met een e-mailbericht van 27 maart 2014 heeft hij nog enkele producties (facturen van zijn gemachtigde) nagezonden.
- 1.4 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 1 april 2014. Eiser was aanwezig in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Aan de zijde van verweerster waren aanwezig C. (directeur, hierna: C.) en mevrouw D. (voorzitter van de Vereniging Medische Staf, hierna aan te duiden als de VMS), bijgestaan door de gemachtigde van verweerster. Met goedvinden van verweerster heeft de gemachtigde van eiser ter zitting nog twee stukken in het geding gebracht, te weten afrekeningen van 4 maart 2013 en van 21 maart 2014.

2. Samenvatting van het geschil

- 2.1 Eiser, die is geboren op 11 november 1950 en thans dus 63 jaar oud is, is sinds 1992 als vrijgevestigd medisch specialist (radioloog) op basis van een toelatingsovereenkomst werkzaam geweest in het B. (hierna: het ziekenhuis) te Z. dat verweerster in stand houdt. Hij maakte deel uit van de afdeling (of vakgroep) radiologie. Op het laatst waren binnen die afdeling naast eiser twee andere radiologen vast werkzaam, te weten E. en F. (hierna ook: E. en F.). Deze radiologen zijn beiden werkzaam op basis van een arbeidsovereenkomst met verweerster. Verweerster en eiser waren tezamen rechthebbende op de radiologische praktijk in het ziekenhuis en de daaruit voortvloeiende winst, in een onderlinge verhouding van 2:1. Eiser is, met instemming van verweerster, sinds 1 oktober 2012 als radioloog ook werkzaam geweest in de zogeheten echopraktijk op de locatie van het ziekenhuis te Y.. Hij werd hiervoor afzonderlijk gehonoreerd. Met de hierna nader te noemen brief van 31 oktober 2013 heeft verweerster met onmiddellijke ingang de toelatingsovereenkomst opgezegd. Aan deze opzegging is, voor zover thans van belang, het hierna in 2.2-21 vermelde voorafgegaan.
- 2.2 In 2007 heeft een visitatie van de afdeling radiologie plaatsgevonden. De vakgroep bestond ook toen uit drie leden, te weten eiser en twee andere personen dan de in 2.1 genoemde andere radiologen. Het visitatierapport van 1 april 2008 vermeldde onder meer dat de samenwerking tussen de radiologen en laboranten goed verloopt en dat de communicatie en samenwerking tussen de radiologen onderling door de gesprekspartners als matig wordt ervaren, hetgeen een beperking kan opleveren voor de vakinhoudelijke ontwikkeling en kennisdeling. Het rapport bevat de volgende aanbevelingen:
 - *Aandacht besteden aan de samenwerking en communicatie tussen de maatschapsleden, zodat de radiologen meer als een eenheid naar buiten kunnen treden.*
 - *Invoeren van een gestructureerd overlegmoment (maatschapsvergadering) waarbij alle drie de radiologen aanwezig kunnen zijn. [...]*

2.3 Het verslag van het op 13 april 2011 gehouden jaargesprek van de toenmalige directeur van verweerster en eiser houdt onder meer het volgende in:

"[Eiser] geeft aan dat het met hem persoonlijk goed gaat, maar dat in collegiaal opzicht het lastig is. Hij heeft al twee en halve maand vrijwel geen contact met één van zijn collega's. Dit punt is bekend en daarom is besloten, om met die collega in de toekomst ook niet verder te gaan. [...]

[Eiser] staat bekend als vlot en toegankelijk voor verwijzers zowel intern als extern. De samenwerking met de directie ervaart hij als goed, de samenwerking met de andere collega radioloog verloopt uitstekend."

2.4 Het verslag van het jaargesprek van de Commissie jaargesprekken met eiser op 2 mei 2011 bevat onder meer het volgende:

"Pluspunten:

- harde werker, efficiënt en betrouwbaar;*
- belangstellend en open met medewerkers;*
- altijd aanwezig (in 10 jaar 3 dagen ziek).*

Aandachtspunten:

- soms wat eigenwijs, kan uit zijn slof schieten, "gefocussed in de hitte van de strijd";*
- met patiënten soms wat kort, ook door de werkdruk; neemt zijn verantwoordelijkheid."*

2.5 Op 11 augustus 2011 heeft de directie van verweerster aan een "beoordelingscommissie radiologie", bestaande uit de personeelsadviseur G. en de psychiater H., verzocht om "binnen 14 dagen verslag uit te brengen over de situatie in de vakgroep Radiologie met betrekking tot samenwerking en communicatie, en te adviseren over de te nemen maatregelen." Het door deze commissie uitgebrachte rapport, dat is neergelegd in een memo van 18 augustus 2011 aan de directie en het bestuur van de VMS, vermeldt onder meer het volgende:

"De commissie adviseert de directie en de stafvoorzitter:

[...]

3. Aandacht te besteden aan de mogelijk structurele communicatieproblemen op de afdeling Radiologie, juist met het oog op het (opnieuw) aantrekken van een of twee radiologen".

2.6 Met een brief van 29 augustus 2012 heeft de toenmalige directeur van verweerster onder meer het volgende bericht aan de vakgroep radiologie:

"In de afgelopen jaren is de samenwerking tussen de radiologen onvoldoende geweest. Dit blijkt uit de reacties van collega's van u, het vertrek van een radioloog en de reacties vanuit het personeel over de afstemming.

[...] Om het één en ander goed en constructief van de grond te laten komen is er tijdelijk ondersteuning ingeschakeld. De heer H. is hiervoor benaderd en

beschikbaar. Zijn bijdrage bestaat uit het begeleiden van uw werkoverleg en het bewaken dat dit goed van de grond komt. [...]"

- 2.7 Op 4 september 2012 heeft opnieuw een visitatie plaatsgevonden. De vakgroep bestond toen uit vier leden, met naast eiser en E. twee waarnemers. Een nieuw lid van de vakgroep (in loondienst) was blijkens het verslag een maand tevoren begonnen en heeft niet deelgenomen aan deze visitatie. In het visitatierapport van 3 december 2012 is onder meer het volgende opgenomen:

"Patiënten tonen zich in een ziekenhuisbreed patiënttevredenheidsonderzoek tevreden over de afdeling radiologie.

(...)

Hoewel er geen directe metingen zijn verricht binnen de radiologische patiëntengroep zijn de huisartsen en interne verwijzers van mening dat patiënten over het algemeen tevreden zijn over de radiologen en de afdeling.

(...)

De huisartsen zijn zeer tevreden over de radiologen en de afdeling.

(...)

De Directie en de interne verwijzers zijn tevreden over de vakgroep en de afdeling.

(...)

De afdeling radiologie heeft een laag ziekteverzuim

Er is een goede sfeer en samenwerking op de afdeling.

Er is een relatief laag verlooppercentage van het personeel de afgelopen jaren.

(...)

De verslaglegging is goed geformuleerd en voorzien van een conclusie; classificaties van mammografieën worden consequent uitgevoerd volgens de BI-RADS criteria.

(...)"

Het rapport bevat twee "zwaarwegende adviezen". Deze hebben betrekking op het opstellen van een meerjarenbeleidsplan en het organiseren van een structureel vakgroepoverleg. Daarnaast is er een ruim aantal aanbevelingen, waarvan de eerste strekt tot het "versterken en formaliseren van de communicatie tussen de radiologen onderling en het terugbrengen van de individuele verschillen in benaderbaarheid en aanspreekbaarheid".

- 2.8 Op 24 december 2012 hebben de directie en de voorzitter van het bestuur van de VMS een gesprek met eiser gevoerd. Zij hebben daarin melding gemaakt van ernstige en volgens hen niet incidentele klachten over zijn functioneren. Eiser heeft te kennen gegeven dergelijke klachten niet te herkennen. Hij heeft gevraagd om concrete voorbeelden. Deze zijn in dit gesprek niet gegeven. Tijdens het gesprek heeft de toenmalige directeur, I., aan eiser een brief overhandigd met als onderwerp "officiële waarschuwing". De brief vermeldt onder meer het volgende:

"Hierbij ontvangt u, zoals eveneens vandaag mondeling door de heer I. in aanwezigheid van mevrouw D. en een vertegenwoordiging van het stafbestuur aan u meegedeeld een officiële waarschuwing in verband met de melding van ontoelaatbaar gedrag in de bejegening omgang en samenwerking met medewerkers en patiënten.

Deze waarschuwing betreft tevens de aankondiging van het opstarten van een onderzoek naar de precieze aard en achtergrond van de gedane meldingen, teneinde de zwaarte van de problematiek nader te kunnen objectiveren en indien nodig passende maatregelen te nemen. De procedure 'Mogelijk disfunctioneren medisch specialist' zal worden gestart.

De reden om u nu deze formele waarschuwing te geven is gelegen in de aard van de meldingen. De meldingen hebben betrekking op kwalitatieve tekortkomingen op sociaal en communicatief gebied en geven aanleiding nader te onderzoeken of er sprake is van kwalitatieve tekortkomingen in het medisch technisch handelen.

U wordt geacht zich vanaf heden in communicatie en bejegening jegens medewerkers en patiënten correct te gedragen en uw vak als goed hulpverlener uit te oefenen op een wijze als gangbaar binnen het ziekenhuis, conform de samenwerkingsafspraken binnen de vakgroep, vigerende protocollen en afspraken binnen het ziekenhuis."

- 2.9 De directie en de voorzitter van de VMS hebben vervolgens opdracht gegeven aan een "Beoordelingscommissie" zoals bedoeld in het binnen het ziekenhuis geldende protocol mogelijk disfunctioneren medisch specialist. Met een brief van 25 januari 2013 hebben zij aan deze commissie het volgende bericht:

"Op 18 december jl. is er door de medewerkers van de afdeling Radiologie een breed gedragen klacht geuit over [Eiser] in een werkbijeenkomst van de afdeling Radiologie waarin ook dhr. GA I., directeur [...] en mevr. T. D., voorzitter Vereniging Medische Staf (VMS) waren uitgenodigd.

De klachten zijn samen te vatten als disfunctioneren met een recidiverend karakter. Daarom hebben directie en bestuur VMS besloten de procedure "Mogelijk disfunctioneren Medisch Specialist" in gang te zetten.

Signalen

- 1) *Gedurende een langere periode respectloos gedrag jegens het personeel van de afdeling Radiologie. [Eiser] laat zich regelmatig op negatieve en kleinerende wijze uit over medewerkers en collega's.
Hij vertoont manipulatief gedrag tegenover het personeel met impliciete en soms expliciete dreiging van bijvoorbeeld ontslag.*
- 2) *Gedurende een langere periode respectloos gedrag en onverschillige houding jegens de patiënten. [Eiser] stelt zich niet voor aan de patiënten en communiceert niet of nauwelijks met de patiënt gedurende het onderzoek. Hij heeft een gehaaste en nonchalante manier van werken.*
- 3) *[Eiser] werkt niet altijd conform de op de afdeling radiologie geldende protocollen, zoals bijvoorbeeld het desinfecteren, nierfunctiebepaling bij contrasttoediening en het mammabiopsieprotocol.*

Hij stelt zich niet professioneel en toetsbaar op als medewerkers hem wijzen op een onjuistheid in zijn verslaglegging .

- 4) *In augustus 2012 is door de directie en bestuur VMS een coach aangesteld om de samenwerking tussen de vakgroepsleden Radiologie te begeleiden. Dit advies is voortgekomen uit een inventarisatie van de vakgroep na het vertrek van één van de radiologen en waaruit bleek dat de samenwerking onvoldoende was.*

Opdracht

De beoordelingscommissie wordt gevraagd om te onderzoeken of bovenstaande signalen en het vermeend disfunctioneren op juistheid berusten. Tevens wordt gevraagd of de beoordelingscommissie een inschatting kan geven of [eiser] zijn werkzaamheden kan voortzetten in het [...]ziekenhuis en zo ja op welke manier. Daarbij kan de beoordelingscommissie gebruik maken van de landelijk geldende eisen aan de competenties van medisch specialisten (bijlage 1)“

- 2.10 Met een brief van 13 februari 2013 hebben de directeur en de voorzitter van de VMS aan eiser gevraagd om geen gesprekken met medewerkers te hebben gedurende het onderzoek van de beoordelingscommissie.
- 2.11 De beoordelingscommissie heeft op 5 maart 2013 haar rapport uitgebracht. Hierin heeft zij melding gemaakt van “*breed gedragen kritiek*” op het functioneren van eiser. Dit betreft de bejegening van personeel, de bejegening van patiënten, het in acht nemen van protocollen en de samenwerking binnen de vakgroep. Ten aanzien van de bejegening van patiënten vermeldt de commissie als resultaat van haar onderzoek onder meer:

“De omgang en communicatie tussen [eiser] en de patiënt kent een grote variatie. Soms is zijn optreden zeer voorkomend, charmant, informatief en behulpzaam. Met regelmaat echter komt het volstrekt tegenovergestelde ook voor, hetgeen leidt tot klachten van patiënten, die zij kenbaar maken aan het personeel. Een aantal patiënten heeft in de afgelopen jaren een formele klacht ingediend over de bejegening.”

De commissie vermeldt dat de omvang van de kritiek en het brede draagvlak daarvan eiser hebben geschokt en dat hij zich niet herkent in de bevindingen over de patiëntbejegening. Blijkens haar conclusie acht de commissie verbetering mogelijk, maar zij wijst erop dat positieve wendingen in het verleden slechts van tijdelijke aard zijn gebleken. Zij constateert dat “*er nog geen begeleidingstraject voor [eiser] heeft plaatsgevonden*”. De commissie doet aan de directie en het bestuur van de VMS de aanbeveling om eiser de gelegenheid te geven zijn optreden te verbeteren met behulp van begeleiding gedurende maximaal twee jaren door twee leden van de VMS, eventueel aangevuld met een externe radioloog, aan te wijzen door de Nederlandse Vereniging voor Radiologie. De begeleiding zou moeten bestaan in ten minste zes evaluatiegesprekken. Volgens de commissie kan voorts gedacht worden aan externe coaching van eiser.

- 2.12 Eiser heeft geen afschrift van het rapport van 5 maart 2013 gekregen. Hij heeft van het rapport kennisgenomen nadat verweerster het als productie had gevoegd bij de memorie van antwoord in deze arbitrage. In een gesprek op 11 maart 2013 heeft de directeur van verweerster aan eiser wel de strekking van het rapport, met de aanbevelingen, meegedeeld. Met een aangetekende brief van 14 maart 2013 hebben de directeur en de VMS-voorzitter aan eiser onder meer het volgende bericht:

"[...] De beoordelingscommissie is tot de conclusie gekomen dat de klachten die zijn aangegeven in de opdracht aan de beoordelingscommissie overeen komen met de breed gedragen kritiek die naar voren is gekomen uit de documentatie en de gesprekken. De commissie constateert dat deze situatie reeds jarenlang bestaat.

[...]

De directie komt op basis van de adviezen van de beoordelingscommissie tot het volgende besluit. Er komt een begeleidingscommissie die gedurende 2 jaar u zal begeleiden. De begeleidingscommissie zal bestaan uit twee leden van de Vereniging Medische Staf, aangewezen door het bestuur Vereniging Medische Staf, aangevuld met een lid van de Nederlandse Vereniging voor Radiologie.

De begeleidingscommissie zal minimaal 6 keer per jaar met u de concreet geformuleerde verbeterpunten ten aanzien van uw gedrag met betrekking tot de voorgenoemde klachten evalueren.

De begeleidingscommissie zal ook nagaan bij het personeel op de afdeling (in een veilige omgeving) hoe uw gedrag beoordeeld wordt.

Het tweede advies luidt met u in gesprek te gaan over externe professionele coaching. We geven u in overweging om dit advies over te nemen ter reflectie van de afgelopen turbulente periode. U kunt hier uw voordeel mee doen.

[...]

Op 11 maart is de strekking van het rapport zoals hierboven beschreven met u besproken, u gaf aan zich in de conclusies te kunnen vinden en bereid te zijn de adviezen over te nemen. [...]

Tot slot hechten zowel de directie als het Bestuur van de Vereniging Medische Staf er aan te benadrukken dat indien u de afspraken over het begeleidingstraject niet nakomt of de gestelde doelen niet worden behaald dit zal resulteren in het nemen van disciplinaire maatregelen door de directie. [...]"

- 2.13 De brief van 14 maart 2013 voorziet in de mogelijkheid van medeondertekening door eiser. Hij heeft de brief niet ondertekend, omdat hij daarover eerst wilde overleggen met een raadsman.
- 2.14 De directie en het VMS-bestuur hebben vervolgens op 22 maart 2012 een "begeleidingscommissie" ingesteld. Deze commissie, hierna ook aan te duiden als "commissie II", bestond uit twee leden van de VMS, zonder een externe radioloog. De directeur heeft eiser hierover geïnformeerd met een brief van 9 april 2013, waarin melding is gemaakt van een gesprek met eiser op 8 april 2013 in

aanwezigheid van de voorzitter van het VMS-bestuur. In de brief is vermeld dat eiser "graag gebruik maakt" van het aanbod tot begeleiding door een externe coach.

- 2.15 Commissie II heeft drie gesprekken met eiser gevoerd, te weten op 22 mei 2013, op 25 juli 2013 en op 25 september 2013. Blijkens de daarvan opgemaakte, aan eiser bekende, verslagen was de opdracht aan commissie II het toezien op het naleven door eiser van afspraken over het voldoen aan de vigerende protocollen, waartoe behoren een correcte, professionele houding ten opzichte van patiënten en een correcte en toetsbare houding jegens de medewerkers. Commissie II heeft vanaf enig moment haar aanduiding gewijzigd in "toetsingscommissie". Het verslag van het laatste gesprek met eiser, op 25 september 2013, besluit met:

"Samenvattend is er volgens [eiser] sprake van een continue verbetering. Vervolgafspraken: woensdag 20 november 2013 [...]."

- 2.16 In het verslag van het jaargesprek van de directeur met eiser op 6 augustus 2013 staat onder meer het volgende:

*"[Eiser] heeft een lastige periode achter de rug. (...) Dit alles maakt dat [eiser] niet zijn beste jaar doormaakt in het B.. [...]
Afgesproken wordt dat in 2015 een gesprek zal plaatsvinden tussen de directie, vakgroepopleiding en [eiser], over het al dan niet voortzetten van zijn activiteiten na de pensioendatum."*

- 2.17 In een "Gespreksverslag vakgroep radiologie en bestuur Vereniging Medische Staf" van 4 september 2013, dat op 12 september 2013 is verstuurd aan eiser en de beide andere vaste radiologen, is onder meer het volgende opgenomen:

*"De vakgroep heeft nu 1 x per 4 tot 6 weken overleg.
In de vorige quickscan waren verschillen in de beleving van de werkbelasting en de noodzaak tot overleg naar voren gekomen. Uit de huidige quickscan, die door de drie radiologen is ingevuld, blijkt dat zij allen nu op één lijn zitten. De communicatie is verbeterd. Er wordt nu door iedereen protocollair gewerkt.
(...)
De vakgroep geeft aan tevreden te zijn over de huidige samenwerking en overleg binnen de vakgroep.
Er wordt afgesproken om over 6 maanden een vervolggesprek te plannen."*

- 2.18 Op 10 oktober 2013 heeft commissie II gerapporteerd aan het VMS-bestuur. Dit rapport bevat als onderdeel A de bevindingen van de commissie ten aanzien van de onderwerpen die in haar opdracht waren opgenomen (zie in 2.15) en als onderdeel B enkele thema's die, naar commissie II vermeldt, haar "zijn opgevallen" en aandacht behoeven "gezien het grote belang hiervan voor de kwaliteit van de zorg en de patiëntveiligheid". Bij deze rubriek B gaat het om (i) vergeetachtigheid, (ii) enkele medisch-inhoudelijke kwesties en (iii) de wijze van declareren door eiser. De samenvatting van het rapport vermeldt onder meer het volgende:

"Op een aantal punten zijn geringe verbeteringen bereikt. Soms treedt tijdelijke verbetering van het gedrag op."

Op een aantal belangrijke punten functioneert [eiser] nog steeds niet conform de gemaakte afspraken. Dit geldt met name voor de omgang met patiënten en in mindere mate voor de omgang met laboranten, secretariaat en collega specialisten. Indien het optreden van alle medewerkers congruent moet zijn aan de "mission statement" van het [...]ziekenhuis, namelijk "zorg met aandacht", dan moet geconstateerd worden dat [eiser] daaraan niet voldoet.

Aanbeveling van de Toetsingscommissie aan het bestuur van de Vereniging Medische Staf:

De bevindingen van de Toetsingscommissie ongewijzigd rapporteren aan de directie, en maatregelen nemen om deze onveilige situatie op zo kort mogelijke termijn te beëindigen in het belang van de individuele patiënten en van het [...]ziekenhuis.

De wijze van declareren analyseren.

[...]"

- 2.19 Met een brief van 17 oktober 2013 heeft de directie dit rapport van 10 oktober 2013 aan eiser toegezonden. Deze brief houdt onder meer het volgende in:

"De samenvatting van de rapportage is dat er op een aantal punten geringe verbetering is bereikt, maar dat er ten aanzien van uw gedragingen soms slechts sprake was van een tijdelijke verbetering. Op een aantal belangrijke punten functioneert u nog steeds niet conform de gemaakte afspraken. Dit geldt met name voor de omgang met patiënten en in mindere mate voor de omgang met laboranten, secretariaat en collega specialisten.

Naast deze punten heeft de toetsingscommissie een drietal onderwerpen benoemd die niet onder de noemer attitude jegens personeel en patiënten en het volgen van protocollen valt. Een van deze onderwerpen heeft betrekking op de kwaliteit van de door u geleverde zorg. De toetsingscommissie is van mening dat er op dit moment sprake is van een "onveilige en onwenselijke situatie" voor wat betreft de patiëntenveiligheid. [...]

Naast de rapportage van de toetsingscommissie heeft het bestuur van de Medische Staf signalen ontvangen van diverse medische specialisten waarin de kwaliteit van uw professioneel handelen ter discussie staat. Deze signalen en de conclusie uit het rapport van de zijn dermate ernstig dat er redenen zijn te overwegen de toelating tussen het B. en u op te zeggen [...].

In gezamenlijk overleg is besloten dat u met onmiddellijke ingang na het gesprek op 17 oktober 2013 t/m 23 oktober het [...]ziekenhuis niet zult betreden. U bent gedurende deze periode ontheven van uw taken als radioloog in het [...]ziekenhuis en in Y.."

- 2.20 De directeur en de VMS-voorzitter hebben op 22 oktober 2013 de beide andere vaste radiologen gehoord over de voorgenomen opzegging. Het daarvan door het ziekenhuis opgemaakte verslag vermeldt onder meer het volgende:

"De vakgroep Radiologie zeggen een dubbel gevoel te hebben bij de huidige situatie. Ze hadden voor hem [zijnde eiser, toevoeging Scheidsgerecht] gehoopt dat hij tot zijn pensioen werkzaam zou kunnen blijven maar snappen dat in de huidige situatie consequenties onontkoombaar zijn.

Door de toetsingscommissie is aan de vakgroep gevraagd of zij de bevindingen delen. E. en F. geven aan het moeilijk te vinden om een maatstaf te leggen over de kwaliteit van handelen van een collega.

Ze herkennen dat [eiser] bij de beoordelingen diagnoses mist. [...] E. en F. stellen dat [eiser] kwalitatief de minste is van de vakgroep. Op de vraag of hij meer dan gemiddeld fouten maakt als Radioloog wordt bevestigend geantwoord. Ze stellen dat [eiser] onder de norm presteert in vergelijking met de vakgroepgenoten. Op de vraag of het verantwoord is om een patiënt naar hem toe te sturen wordt door E. en F. met nee beantwoord.

[...]

Bij de vraag over de toekomst voor [eiser] binnen het [...]ziekenhuis antwoorden E. en F. dat het niet verstandig en geloofwaardig zou zijn om [eiser] terug te laten keren. De afdeling kan beter vooruit zonder [eiser]."

- 2.21 Op 23 oktober 2013 heeft de directie eiser en zijn raadsman over het voornemen tot opzegging gehoord. Eiser heeft te kennen gegeven dat er geen reden is voor opzegging van de toelatingsovereenkomst. Blijkens het verslag dat verweerster van dit overleg heeft gemaakt, heeft eisers raadsman verklaard dat eiser door voortschrijdend inzicht nu wel openstaat voor externe coaching en daaraan loyaal zal meewerken. Tijdens het gesprek heeft de directeur eiser mondeling geïnformeerd over de zienswijze van de medische staf en die van de vakgroep radiologie. Volgens hetzelfde verslag heeft geen van de leden van de VMS te kennen gegeven het voornemen tot opzegging te willen bestrijden. Ten aanzien van de zienswijze van de overige leden van de vakgroep vermeldt het verslag het volgende:

"De vakgroep Radiologie betreurt de situatie voor [eiser] persoonlijk, maar scharen zich echter de conclusies uit de rapportage en het voornemen voor opzegging van de toelatingsovereenkomst van [eiser]. De patiëntveiligheid is in het geding. Door de vakgroep Radiologie wordt aangegeven dat een terugkeer van [eiser] op de afdeling Radiologie niet gewenst is uit het oogpunt van patiëntveiligheid."

- 2.22 Met een brief van 31 oktober 2013 van haar directeur heeft verweerster de toelatingsovereenkomst met eiser met onmiddellijke ingang opgezegd. In deze brief is verwezen naar de schriftelijke waarschuwing van 24 december 2012 en naar de uitkomst van de procedure "mogelijk disfunctioneren medisch specialist", zoals vermeld in de rapportage van 5 maart 2013. De brief houdt verder onder meer het volgende in:

"De beoordelingscommissie heeft geadviseerd een tweede commissie in te stellen met als opdracht gedurende een periode van twee jaar toe te zien op de naleving van de met u gemaakte afspraken. Deze tweede commissie moet worden gezien als een overgenomen advies zoals bedoeld in artikel 10 van de procedure. Deze toetsingscommissie is ingesteld volgens het reglement en bestaat uit twee leden van de medische staf. De commissie heeft een aantal gesprekken gevoerd met u, leden van de vakgroep Radiologie, de bedrijfsleider Radiologie en de medewerkers van de afdeling Radiologie. Van al deze gesprekken zijn verslagen opgemaakt."

In de brief zijn voorts de eerste twee alinea's opgenomen die in 2.19 zijn aangehaald uit de brief van 17 oktober 2013. De brief vervolgt met onder meer deze tekst:

"Op donderdag 17 oktober jl. is in een gesprek, in aanwezigheid van mevrouw D., voorzitter bestuur Vereniging Medische Staf [...]ziekenhuis en ondergetekende, de conclusie van de rapportage van de toetsingscommissie met u gedeeld. Tevens is medegedeeld dat naast de rapportage van de toetsingscommissie het bestuur van de medische staf signalen heeft ontvangen van diverse medische specialisten waarin de kwaliteit van uw professioneel handelen ter discussie staat. Deze signalen en de eerdere conclusie uit de rapportage van de toetsingscommissie zijn dermate ernstig dat er redenen zijn te overwegen de Toelatingsovereenkomst tussen het [...]ziekenhuis en u op te zeggen op grond van artikel 24 van de Toelatingsovereenkomst.

(...)

Naar de mening van de Raad van Bestuur en het bestuur Vereniging Medische Staf zijn de signalen die eind 2012 zijn afgegeven en geobjectiveerd, voldoende om maatregelen te nemen. In het kader van het functioneringsgesprek heeft het ziekenhuis u een externe coach aangeboden en is er een commissie in het leven geroepen die periodiek met u zou evalueren en aan de hand van gesprekken met betrokken medewerkers, zou nagaan of de gemaakte afspraken werden nagekomen. Uit het evaluatieverslag dat op 10 oktober jl. is verschenen blijkt:

(...)

Een kopie van de rapportage van 10 oktober jl. is in uw bezit.

Op grond van de bevindingen in dit evaluatierapport onder de letter A, is de Raad van Bestuur en het bestuur Vereniging Medische Staf van mening dat er voldoende reden is om de Toelatingsovereenkomst op te zeggen. (...)

Onder de letter B heeft de commissie een drietal aanvullende zaken gerapporteerd. Zoals aangegeven zullen die nader worden geobjectiveerd. Daar zijn wij mee doende. (...)

Tot slot dient de Raad van Bestuur te beslissen over de termijn waarop de Toelatingsovereenkomst dient te eindigen. Mede gezien het feit dat uit gesprekken met uw vakgroep is gebleken dat uw vakgroep van mening is dat terugkeer van u op de werkvloer niet gewenst is uit oogpunt van patiëntveiligheid, en zulks de hoogste prioriteit en verantwoordelijkheid is voor de Raad van Bestuur en bestuur Vereniging Medische Staf, menen wij dat er voldoende argumenten zijn om de opzegging met onmiddellijke ingang te laten ingaan. U dient deze alinea dan ook te beschouwen als een mededeling zoals bedoeld in artikel 24 lid 2 van de Toelatingsovereenkomst.

(...)"

2.23 Verweerster heeft een brief van 18 januari 2014 van een aan het J. (hierna: J.) verbonden mammardioloog, gericht aan de VMS-voorzitter, in het geding gebracht. Blijkens deze brief heeft deze radioloog een aantal mammogrammen die eerder door eiser waren gezien, herbeoordeeld. Volgens deze brief heeft de rapporteur tekortkomingen van eiser vastgesteld. De brief begint met de woorden "*Hierbij nog mijn eindconclusie naar aanleiding van de herbeoordeling van de lijst mammogrammen, op jullie verzoek verricht. [...] E. had al heel veel werk verricht, [...]*". De brief besluit met de volgende conclusie:

"De tekortkomingen zijn per stuk niet schokkend, misschien zelfs hier en daar 'niet de moeite waard'. Maar in mijn uitgebreide opsomming kon ik eigenlijk geen enkel aspect ontdekken, dat wel met de nodige professionaliteit en accuratesse werd benaderd.

Het geheel roept het beeld op van een ongeïnspireerde radioloog, die zich niet de moeite getroost om zich actief in te zetten voor de mammadiologie, maar zich juist liever onzichtbaar en niet aanspreekbaar wil maken. [...]"

2.24 Het aan eiser toekomende aandeel in de winst van de radiologische praktijk in het ziekenhuis van verweerster heeft over het jaar 2012 € 271.196,20 bedragen. De praktijkwinst over 2013 zal ongeveer op hetzelfde niveau uitkomen. Voor zijn werkzaamheden in Y. in het jaar 2013 komt aan eiser het bedrag van € 55.566,21 toe.

2.25 Eiser heeft in de beëindiging van zijn toelating op zichzelf berust. Verweerster heeft hem op 29 november 2013 bij wege van vergoeding van de aan zijn praktijk verbonden goodwill een bedrag van € 313.444,- uitbetaald. Tussen partijen zijn voorts enkele andere voorzieningen getroffen. Deze hebben geen betrekking op inkomensschade.

2.26 Eiser stelt zich op het standpunt dat er voor verweerster geen goede gronden waren om de toelatingsovereenkomst met hem op te zeggen, laat staan met onmiddellijke ingang. Hij voert daartoe kort gezegd aan, enerzijds, dat het gewicht van de veronderstelde tekortkomingen in het traject met de begeleidingscommissie op zichzelf niet zwaar genoeg is om een opzegging te rechtvaardigen en, anderzijds, dat de door commissie II en directie in oktober 2013 opgeworpen nieuwe verwijten ongefundeerd zijn. Daarbij komt dat hij zich niet op behoorlijke wijze heeft kunnen verweren tegen deze verwijten. Voor zover er al enige grond was om wel tot beëindiging over te gaan, heeft verweerster onvoldoende rekening gehouden met de leeftijd, de goede staat van dienst en de belangen van eiser. Hoewel eiser meent dat de opzegging met onmiddellijke ingang voor vernietiging in aanmerking komt, ziet hij ervan af om dat te vorderen; door toedoen van verweerster is er een onwerkbaar situatie ontstaan en is terugkeer van hem onmogelijk geworden. Door de onrechtmatige abrupte opzegging lijdt hij inkomensschade en immateriële schade (aantasting in zijn eer en goede naam). Zijn inkomensschade in zijn algemene radiologische praktijk bedraagt € 22.500,- per maand en die voor de echopraktijk te Y. € 5.000,- per maand. Hij mocht erop rekenen dat hij zijn reguliere praktijk kon voortzetten tot het moment dat hij 67 jaar wordt en zijn praktijk in Y. tot 1 april 2020. Zijn vooruitzichten op passend ander werk zijn nihil. Aldus bedraagt de

inkomensschade 49 maal € 22.500,- (zijnde € 1.102.500,-), vermeerderd met 77 maal € 5.000,- (zijnde € 385.000,-). De immateriële schade is te begroten op € 15.000,-.

- 2.27 Verweerster heeft zich tegen de vordering verweerd met een betoog dat – kort – als volgt kan worden samengevat. Voor de opzegging met onmiddellijke ingang bestond voldoende grond. Zij heeft dus niet onrechtmatig jegens eiser gehandeld. Afgezien daarvan is de geldelijke vergoeding die eiser vraagt ten onrechte mede gebaseerd op de veronderstelling dat hij na zijn 65^e levensjaar nog zou kunnen blijven werken.

3. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht volgt uit artikel 27 van de toelatingsovereenkomst en is tussen partijen niet in geschil.

4. De beoordeling van het geschil

- 4.1 Het geschil betreft in de kern de vraag of de opzegging op 31 oktober 2013, die met onmiddellijke ingang is geschied, deugdelijk was. Het Scheidsgerecht moet beoordelen of artikel 24 van de toelatingsovereenkomst procedureel en inhoudelijk een voldoende basis voor de opzegging biedt. Voor zover thans van belang bepaalt dit artikel dat opzegging van de overeenkomst door verweerster slechts kan plaatsvinden op grond van *"gewichtige redenen van zodanig klemmende aard, dat redelijkerwijs van [verweerster] niet gevergd kan worden deze overeenkomst te continueren"*. Hiervan is onder meer sprake *"wanneer de medisch specialist de samenwerking binnen het ziekenhuis zodanig bemoeilijkt dat zijn voortgezette werkzaamheden in het ziekenhuis redelijkerwijs van het ziekenhuis niet kan worden gevergd"* (artikel 24 lid 1 aanhef en onder e). Artikel 24 lid 2 voorziet in een opzegtermijn van zes maanden, tenzij *"een dringende de medisch specialist onverwijld mede te delen reden de onmiddellijke beëindiging van de overeenkomst rechtvaardigt"*. Lid 3 bepaalt dat de directie niet tot opzegging overgaat dan nadat de medisch specialist, diens maatschap, vakgroep of ander samenwerkingsverband en het VMS-bestuur zijn gehoord.
- 4.2 Het Scheidsgerecht gaat ervan uit dat de opzegging is gebaseerd op de leden 1 aanhef en onder e en 2, zoals in 4.1 aangehaald.
- 4.3 De opzeggingsbrief vermeldt gronden van uiteenlopende aard, te weten
- (i) problemen in de bejegening van patiënten en personeel,
 - (ii) problemen in de samenwerking binnen de vakgroep,
 - (iii) het niet volgen van protocollen enz. en
 - (iv) de aspecten die commissie II in haar rapport van 10 oktober 2013 als nader opgekomen punten heeft genoemd en onder de letter B heeft gerubriceerd. Hierin overheerst de door de commissie uitgesproken twijfel over de patiëntveiligheid.

- 4.4 Een centrale stelling in het betoog van eiser is dat hij is "overvallen" met klachten die hij niet of slechts zeer ten dele herkent, en waartegen hij zich niet goed kan verweren nu die klachten en verdere verwijten zijns inziens niet zijn geconcretiseerd.
- 4.5 Het Scheidsgerecht stelt vast dat de door de beoordelingscommissie aanbevolen en door de directie uitgezette route van een begeleiding van eiser gedurende maximaal twee jaren, niet is gevolgd en kennelijk voortijdig is afgebroken. Hierbij verdienen diverse aspecten de aandacht. In de eerste plaats heeft verweerster ter zitting verklaard dat er geen schriftelijke opdracht aan de begeleidingscommissie ("commissie II") is gegeven; de verleende opdracht valt (slechts) te destilleren uit de verslagen van commissie II. In de tweede plaats heeft de directie geen verklaring gegeven voor het feit dat in de begeleidingscommissie ("commissie II") niet een externe radioloog zitting heeft genomen. In de derde plaats is opmerkelijk dat deze commissie kennelijk op eigen initiatief haar naam heeft gewijzigd van "begeleidingscommissie" in "toetsingscommissie". Deze gewijzigde benaming duidt onmiskenbaar op een andere taakopvatting; begeleiden is immers iets anders dan toetsen. De directie van verweerster heeft ter zitting verklaard dat zij van deze nieuwe naam kennis heeft genomen en daarover niet met eiser heeft gesproken of dit anderszins aan de orde heeft gesteld. In de vierde plaats heeft commissie II klaarblijkelijk in de periode tussen 25 september 2013 (zie haar verslag E. datum, zoals aangehaald in 2.15) en 10 oktober 2013 nieuwe informatie verkregen, die haar reden heeft gegeven niet het afgesproken vervolggesprek op 20 november 2013 met eiser te hebben, maar tussentijds aan het VMS-bestuur te rapporteren met deels nieuwe kwesties en een daaraan verbonden aanbeveling van ingrijpende aard. Uit het rapport van 10 oktober 2013 blijkt niet dat commissie II deze nieuwe informatie aan eiser heeft voorgelegd. Verweerster heeft ook niet gesteld dat dit is gebeurd. In de vijfde plaats beschikt eiser niet over de (kennelijk wel bestaande) verslagen van de gesprekken die commissie II heeft gevoerd. Ook nadat was komen vast te staan dat hij niet terugkeert in het ziekenhuis van verweerster, hetgeen in deze procedure het geval is, zijn dergelijke verslagen niet beschikbaar gesteld. Eiser weet ook niet met wie en wanneer commissie II heeft gesproken.
- 4.6 Het was uiteraard aan commissie II om te bepalen hoe zij uitvoering zou geven aan haar opdracht. De opdracht hield niet in dat zij gedurende de volle twee jaren eiser diende te begeleiden. Ook afgezien daarvan stond het haar vrij, en kon zij zich mogelijk zelfs verplicht achten, om tussentijds te rapporteren in geval van ernstige en onvoorziene ontwikkelingen, bijvoorbeeld ten aanzien van de patiëntveiligheid.
- 4.7 Verweerster was op grond van de tussen haar en eiser geldende toelatingsovereenkomst echter wel gehouden om – onverminderd haar eigen eindverantwoordelijkheid voor de patiëntveiligheid en de goede gang van zaken in haar ziekenhuis – op zorgvuldige en faire wijze rekening te houden met zijn belangen en hem in staat te stellen zich adequaat te verweren tegen verwijten aan zijn adres. Tegen de achtergrond van deze verplichting van verweerster zal het Scheidsgerecht de gronden van de opzegging beoordelen.

- 4.8 De tussentijdse rapportage van commissie II, met haar aanbeveling, én de daarop gebaseerde besluitvorming van verweerster met betrekking tot de opzegging hebben als kernpunt zorgen over de patiëntveiligheid.
- 4.9 Het Scheidsgerecht stelt vast dat verwijten van deze aard niet eerder zijn genoemd. Het gaat dan om gevaren voor de patiëntveiligheid die met eisers medische handelen te maken hebben (en dus niet met zodanige gevaren die kunnen voortvloeien uit een gebrekkige samenwerking met collega's of personeel). Tot aan het tijdstip waarop commissie II melding heeft gemaakt van verwijten of zorgen van deze aard was de medische bekwaamheid van eiser geen punt van aandacht. Ook de eerdere visitatierapporten en jaarverslagen houden daarover niets (negatiefs) in. Verweerster heeft ook geen klachten of meldingen gedocumenteerd of zelfs maar genoemd die daarop betrekking hebben. Uit niets blijkt dat eisers directe collega's hierover eerder met hem hebben gesproken. Zo bezien is het dus begrijpelijk dat eiser heeft verklaard dat de hier bedoelde kwesties voor hem uit de lucht zijn komen vallen.
- 4.10 De handelwijze van verweerster in dit opzicht vertoont niet een duidelijke en consistente lijn. Enerzijds heeft zij in de opzeggingsbrief vermeld dat de kwesties die commissie II onder de letter B had gerubriceerd (met daaronder deze medisch-inhoudelijke zaken) nader zullen worden onderzocht en heeft zij de opzegging met zoveel woorden alleen gebaseerd op de bevindingen die met de letter A zijn aangeduid. Anderzijds was het juist het aspect van de patiëntveiligheid dat commissie II heeft doen besluiten tussentijds te rapporteren en te adviseren tot maatregelen jegens eiser. En het was deze aanbeveling, naast enkele andere en kennelijk recente "*signalen*", die de directie vervolgens hebben gebracht tot het voornemen om de toelatingsovereenkomst op te zeggen, met het gelijktijdige besluit om hem per direct te ontheffen van zijn taken als radioloog. Bovendien betrof het voornemen van 17 oktober 2013 een opzegging met inachtneming van een termijn van zes maanden, en is de uiteindelijke opzegging van veertien dagen later geschied met onmiddellijke ingang. Deze directe beëindiging berustte op "*gesprekken met [eisers] vakgroep*" en de daaruit naar voren komende zorgen voor de patiëntveiligheid.
- 4.11 De directie van een ziekenhuis heeft meldingen of andere signalen van directe collega's van een medisch specialist over gevaren van diens handelen voor de patiëntveiligheid zeer serieus te nemen. Zij heeft daarbij echter ook rekening te houden met het belang van de specialist in kwestie. Verweerster heeft geen andere documentatie over de zienswijze van eisers collega's op dit punt overgelegd dan het door haar opgemaakte verslag van het gesprek op 22 oktober 2013 (zie 2.20), waarover eiser de volgende dag (slechts) mondeling is geïnformeerd. De verreikende opmerkingen van de collega's vinden geen steun in eerdere visitaties, rapportages of gespreksverslagen, hetgeen opmerkelijk is bij een specialist met een lange staat van dienst.

- 4.12 Verweerster heeft zich ten aanzien van de kwaliteit van het medische handelen van eiser nog beroepen op de later uitgevoerde, in 2.23 aangehaalde, rapportage van de mammarioloog van het J.. Bij de beantwoording van de vragen waarvoor het Scheidsgerecht zich thans gesteld ziet, kan het om diverse redenen geen gewicht aan deze rapportage toekennen. In de eerste plaats heeft de rapporteur melding gemaakt van tekortkomingen die afzonderlijk bezien "*niet schokkend*" waren. Dit wijst niet op een zo groot gevaar voor de patiëntveiligheid dat een directe beëindiging van de werkzaamheid van eiser geboden is. In de tweede plaats blijkt uit de brief van 18 januari 2014 niet wat daaraan is voorafgegaan, en in het bijzonder niet (precies) wat de vraagstelling was. De rapporteur verwijst naar eerder onderzoek, dat het Scheidsgerecht onbekend is. In de derde plaats is onduidelijk gebleven op welke concrete waarnemingen (en deskundigheid) de opmerkingen van de rapporteur over het ongeïnspireerd, onzichtbaar en niet aanspreekbaar van eiser zijn gebaseerd. In de vierde plaats heeft eiser gesteld – en is door verweerster niet tegengesproken – dat tegelijk met het verzoek aan deze rapporteur een beoordeling is gevraagd aan een andere radioloog, die tot geheel andere, immers voor eiser positieve, bevindingen over het medische handelen van eiser is gekomen. De overlegging door verweerster van alleen de eindrapportage van de J.-arts, zonder vermelding van de volledige context, kan niet als zorgvuldig worden aangemerkt. Bij dit alles verdient ook opmerking dat uit niets blijkt dat eiser weet had van deze herbeoordeling, noch dat hij in de gelegenheid is gesteld commentaar te geven op de bevindingen daarvan.
- 4.13 Ook overigens beklagt eiser zich er terecht over dat de hier bedoelde verwijten over zijn medische vakmanschap niet werkelijk gesubstantieerd zijn, zodat hij zich daartegen niet goed kan verweren.
- 4.14 Op grond van het in 4.8-13 overwogene komt het Scheidsgerecht tot het oordeel dat het belang van patiëntveiligheid geen voldoende grond vormde voor een opzegging met onmiddellijke ingang. Gegeven de onvolkomenheid van het dossier op dit punt geldt dit oordeel ook voor de opzegging als geheel, dus los van de termijn van opzegging. In het hierna volgende zal het Scheidsgerecht de verwijten over mogelijk medisch tekortschieten dus buiten beschouwing laten. Ditzelfde is het geval met de andere kwesties die commissie II heeft gerubriceerd onder de letter B, te weten vergeetachtigheid en declaratiegedrag. Verweerster heeft over deze aspecten niets naders aangevoerd.
- 4.15 Door de prompte beëindiging van de toelatingsovereenkomst is verweerster tekortgeschoten in de nakoming van haar verplichtingen jegens eiser. Zij dient de schade die hij daardoor heeft geleden, te vergoeden. Deze schade kan worden bepaald op een bedrag gelijk aan de door eiser gederfde winst over een half jaar, berekend voor de beide locaties. Mede gelet op de in 2.24 vermelde gegevens en op hetgeen eiser dienaangaande vordert, begroot het Scheidsgerecht deze schade op zesmaal de som van € 22.500,- en € 5.000,-, en dus op € 165.000,-. Hierbij verdient opmerking dat eisers verdiensten uit zijn werkzaamheden in Y. in 2013 niet het gehele jaar hebben omvat.

- 4.16 Aan de orde is vervolgens de vraag of de overige, met de letter A aangeduide, verwijten een voldoende reden hebben opgeleverd voor een opzegging van de toelatingsovereenkomst op grond van artikel 24 lid 1, en dus met inachtneming van een termijn van zes maanden.
- 4.17 Het Scheidsgerecht is tot de bevinding gekomen dat het deze vraag niet met een voldoende mate van stelligheid kan beantwoorden. Hier staan twee gezichtspunten tegenover elkaar.
- 4.18 Aan de ene kant is het aannemelijk dat het functioneren van eiser ten aanzien van de aspecten onder A al geruime tijd te wensen overliet. Daarop wijzen de conclusies van de beoordelingscommissie en commissie II, die beide met vele betrokkenen hebben gesproken. Daarbij verdient de aandacht dat eiser de ernst van deze verwijten lijkt te onderschatten. Illustratief hiervoor is zijn verklaring voor het gegeven dat hij zich niet heeft laten coachen. Nadat hem bij een eerste contact was gebleken dat hij geen vertrouwen had in de coach die de directeur hem had aanbevolen, heeft hij een tweede aanbod van de hand gewezen. Zijn ter zitting gegeven verklaring dat hij meende dat de beide leden van commissie II (toen nog begeleidingscommissie geheten) deze rol zouden kunnen vervullen, toont aan dat hij de noodzaak van coaching niet zag; een door de directie en de VMS ingestelde begeleidingscommissie heeft immers een andere rol dan een persoonlijke coach.
- 4.19 Aan de andere kant heeft eiser gelijk met zijn klacht dat hij zich moeilijk kan verweren tegen de weinig gesubstantieerde verwijten ook over de hier besproken aspecten. Ook in dit opzicht is het begrijpelijk dat hij zich beroept op de visitatierapporten en de verslagen van de jaargesprekken. Verweerster beroept zich op verslagen van de gesprekken van de beoordelingscommissie en commissie II met velen in het ziekenhuis, maar de inhoud daarvan is aan eiser lange tijd niet bekendgemaakt anders dan in algemene, samenvattende zin. Dit heeft hem belemmerd in de mogelijkheid om te verifiëren of de samenvatting recht doet aan de daaraan ten grondslag gelegde gegevens, en daarmee in zijn verdediging. Dit is temeer van belang nu eiser, gelet op de gang van zaken met de rapportage over zijn medische handelen, reden heeft voor een kritische kijk op de wijze waarop de directie en de VMS-voorzitter met relevante gegevens over zijn functioneren omgaan. Hierbij kan, bij wijze van ander voorbeeld, ook worden gewezen op de discrepantie tussen de in 2.11 aangehaalde bevindingen van de beoordelingscommissie over eisers bejegening van patiënten en de latere samenvattingen daarvan door de directie en de VMS-voorzitter, onder meer in hun brief van 14 maart 2013 (zie 2.12). De beoordelingscommissie was, in haar rapport van 5 maart 2013, dat lange tijd aan eiser is onthouden, op dit punt veel genuanceerder dan de directie en de VMS-voorzitter aan hem hebben voorgehouden. Daarnaast is het opmerkelijk dat de beoordelingscommissie in dat rapport melding heeft gemaakt van formele klachten van "een aantal patiënten", terwijl verweerster in deze procedure, ook na herhaalde opmerkingen van eiser over onbekendheid van hem met dergelijke klachten, geen enkele formele klacht heeft genoemd of gedocumenteerd. Ook ter zitting heeft zij daarvan geen voorbeelden kunnen noemen. Zij heeft zich beperkt tot het overleggen van één schriftelijke klacht uit 2009, maar zij heeft niet

tegensproken dat deze klacht intern is opgelost en geen formeel gevolg heeft gekregen.

- 4.20 Het Scheidsgerecht acht het al met al onzeker of verweerster in oktober 2013 voldoende grond had om de toelatingsovereenkomst met eiser op reguliere wijze, met inachtneming van de termijn van zes maanden, op te zeggen. Dit betekent dat er niet van kan worden uitgegaan dat er gewichtige redenen van zodanig klemmende aard waren dat van verweerster niet gevergd kon worden de overeenkomst voort te zetten.
- 4.21 Nu het einde van eisers toelating op zichzelf een gegeven is, komt hem ter zake van de beëindiging een vergoeding naar billijkheid toe, die ruimer is dan de in 4.15 vermelde som van € 165.000,-. Bij de begroting van deze vergoeding houdt het Scheidsgerecht er rekening mee dat eisers werkzaamheid, zowel op de hoofdlocatie van het ziekenhuis als in Y., in elk geval zou eindigen op het tijdstip waarop hij de leeftijd van 65 jaren zou bereiken. In de gegeven omstandigheden, gelet ook op de aan eiser te maken verwijten en zijn onderschatting van de ernst daarvan, is het uitgesloten te achten dat verweerster zou hebben meegewerkt, of zou hebben moeten meewerken, aan zijn wens om langer als medisch specialist te werken. Eiser heeft niets gesteld waaruit een contractuele verplichting voor verweerster op dit punt zou kunnen volgen.
- 4.22 Mede gelet op het in 4.18 vermelde, acht het Scheidsgerecht een aanvullende vergoeding van € 165.000,- passend en billijk. Aan eiser komt aldus een vergoeding van € 330.000,- toe. Voor een vergoeding wegens immateriële schade is daarnaast geen plaats, zodat het daarop betrekking hebbende onderdeel van de vordering wordt afgewezen.
- 4.23 Bij deze uitkomst passen de volgende beslissingen over de proceskosten. Er is grond voor een veroordeling van verweerster om tot een bedrag van € 15.000,- bij te dragen in de kosten van rechtsbijstand van eiser. De verdere kosten van zijn rechtsbijstand moeten voor zijn rekening blijven. Verweerster zal worden veroordeeld tot betaling van de kosten van het Scheidsgerecht. Deze kosten worden voldaan uit het voorschot dat eiser heeft gedeponeed. Het restant van het voorschot wordt aan hem terugbetaald.

5. De beslissing

Het Scheidsgerecht wijst het volgende arbitrale vonnis:

- 5.1 Verweerster wordt veroordeeld tot betaling aan eiser van de som van € 330.000,- bij wege van schadevergoeding en vergoeding naar billijkheid.
- 5.2 Verweerster wordt veroordeeld tot betaling aan eiser van de som van € 15.000,- als tegemoetkoming in de kosten van zijn rechtsbijstand.

5.3 De kosten van het Scheidsgerecht, ten bedrage van € 7.760,20, worden ten laste van verweerster gebracht. Verweerster wordt veroordeeld tot betaling van dit bedrag aan eiser.

5.4 Het meer of anders gevorderde wordt afgewezen.

Dit vonnis is gewezen te Utrecht en op 25 april 2014 aan de partijen verzonden.